

Broj: 05-02-4-489-1/18
Sarajevo, 8.5.2018. godine

- **Institucije Bosne i Hercegovine**

PREDMET: *Informacija o postupanju Agencije za državnu službu BiH kod davanja saglasnosti za interne premještaje državnih službenika i pojašnjenje probnog rada u slučaju internog premještaja i premještaja po osnovu konkursa, dostavlja se.-*

Zakon o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine (“Službeni glasnik BiH”, br. 19/02, 35/03, 4/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06 i 32/07, 43/09, 8/10, 40/12 i 93/17), (u daljem tekstu: Zakon), u članu 32. stav 1. propisuje da interni premještaj državnog službenika na slično radno mjesto, u skladu sa potrebama službe vrši rukovodilac institucije. Pravilnikom o uslovima i načinu obavljanja internih konkursa, internih i eksternih premještaja državnih službenika u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 62/10, 30/14 i 38/17), (u daljem tekstu: Pravilnik), detaljno su uredeni uslovi i način obavljanja internih konkursa, internih premještaja, kao i eksternih premještaja državnih službenika u institucijama Bosne i Hercegovine. Članom 21. stav (2) Pravilnika propisano je da rješenje o internom premještaju donosi rukovodilac organa uprave, odnosno lice koje rukovodi institucijom, po prethodno pribavljenoj saglasnosti Agencije za državnu službu BiH (u daljem tekstu: Agencija). U stavu (3) istog člana Pravilnika određeno je da zahtjev za davanje saglasnosti za interni premještaj treba da sadrži izjavu institucije da državni službenik koji se interno premješta ispunjava sve posebne uslove za radno mjesto na koje se interno premješta, kao i tačan datum internog premještaja. Nadalje, članom 6. Pravilnika propisan je interni premještaj uz saglasnost ili na zahtjev državnog službenika koji se obavlja ukoliko institucija odobri takav premještaj zbog postojanja objektivno utvrđenih potreba, dok je članom 7. Pravilnika propisan interni premještaj bez saglasnosti državnog službenika koji se obavlja kada institucija zbog potreba službe želi premjestiti državnog službenika sa jednog sličnog radnog mjesta na drugo (stav 1), te za takav premještaj bez saglasnosti državnog službenika mora postojati obrazloženje, odnosno razlog, pri čemu rukovodilac institucije odlučuje o razlozima za ovaj interni premještaj, saglasno potrebama službe (stav (2)).

Dakle, saglano navedenim odredbama, prilikom postupanja, odnosno odlučivanja po zahtjevu za davanje saglasnosti za interni premještaj, Agencija razmatra sljedeće:

- 1) zakonitost internog premještaja, u smislu da li se radi o premještaju na slično radno mjesto;

- 2) da li u slučaju nametnutog premještaja (član 7. Pravilnika) postoji adekvatno obrazloženje, odnosno razlog takvog premještaja
- 3) da li kod dobrovoljnog premještaja (član 6. Pravilnika) postoji saglasnost odnosno zahtjev državnog službenika.

U pogledu kriterijuma odnosno uslova pod rednim br. 1) i 2) primjenjiva je odredba člana 21. stav (6) Pravilnika, kojom je propisano da će Agencija zaključkom odbiti davanje saglasnosti za interni premještaj ukoliko joj se ne dostave svi relevantni podaci potrebni za odlučivanje, kao i u slučaju ako ne postoji osnovani razlog za interni premještaj saglasno potrebama službe. U slučaju dobrovoljnog internog premještaja ova odredba se ne primjenjuje, odnosno kod takvog premještaja Agencija ne može odbiti dati saglasnost ukoliko se uz zahtjev institucije dostavi i saglasnost odnosno zahtjev državnog službenika, što proizilazi iz precizno propisane norme člana 6. Pravilnika.

Prilikom davanja saglasnosti Agencija ne preispituje uslove propisane za konkretno radno mjesto na koje se državni službenik premješta, niti druge aspekte, osim prethodno navedenih. Dakle, davanje saglasnosti Agencije samo po sebi ni u kom slučaju ne znači da je postupak internog premještaja u potpunosti pravilan. Stoga, za pravilan i zakonit premještaj, kao i postojanje razloga i eventualnu zloupotrebu instituta premještaja isključivo je odgovoran rukovodilac institucije, koji je po Zakonu jedini i ovlašten da premješta državne službenike (u samom Zakonu se Agencija ni ne pominje u tom kontekstu). Ovo ovlaštenje, obaveza i isključiva odgovornost rukovodioca institucije propisana je usotalom i članom 61. Zakona o upravi („Službeni glasnik BiH“, br. 32/02, 102/09 i 72/17).

U kontekstu gore navedenog ističemo još i činjenicu da Agencija, zbog odluke i stavova Agencije za zaštitu ličnih podataka BiH, nema Registar državnih službenika, a što ne samo da iziskuje veliki trud, već i dovodi do nemogućnosti Agencije da osigurava u potpunosti realizaciju kadrovske politike institucija u domenu državne službe, što je naša zakonska obaveza. Preciznije, Agencija nema ni mogućnosti da preispituje ijdan aspekt internog premještaja jer nema podataka na osnovu kojih bi utvrđivala relevantne činjenice, te stoga saglasnost Agencije predstavlja samo jedan administrativni čin lišen bilo kakvog suštinskog sadržaja, osim prethodno opisanih.

Pored prethodno izloženog, dosadašnja praksa je ukazala i na potrebu da se pojasnji početak i trajanje probnog rada državnog službenika koji je u toku istog interno premješten ili je po osnovu internog ili javnog konkursa unaprijeđen na više radno mjesto (član 31. stav 1. Zakona).

Naime, u slučaju da se državni službenik koji je na probnom radu interno premjesti na slično radno mjesto u instituciji i to na osnovu saglasnosti Agencije i u skladu sa čl. 6, 7. i 21. Pravilnika, probni rad i nakon internog premještaja nastavlja teći, odnosno isti se ne prekida jer se državni službenik premješta interno „po horizontali“, odnosno na slično radno mjesto (istog nivoa). Konkretnije, interni premještaj se ne zasniva na konkursnoj proceduri i ne radi se o napredovanju državnog službenika na više radno mjesto sa drugačijim opsegom dužnosti, pa kako ni Zakon ni Pravilnik ne propisuju obustavu (prestanak niti prekid), probnog rada u konkretnom slučaju, tako da se isti u tom slučaju nastavlja.

Naprotiv, u slučaju da se državni službenik koji je na probnom radu putem internog ili javnog konkursa unaprijedi, odnosno kao najbolji kandidat na internom ili javnom konkursu bude postavljen/imenovan na više radno mjesto u istoj instituciji, njemu se probni rad ne nastavlja na višoj poziciji, nego počinje iznova teći od trenutka postavljenja/imenovanja na višu poziciju na koju je i postavljen/imenovan po osnovu internog ili javnog konkursa. Ovo stoga što nema suštinske, a načelno ni formalne razlike u postavljenju po internom ili po javnom konkursu,

posebno što Zakon (za razliku na primjer od federalnog zakona kojim se uređuje položaj državnih službenika) nema nikakvih isključenja u tom smislu, tako da takvom službeniku ako je kojim slučajem bio na nižoj poziciji na probnom radu, probni rad na nižoj poziciji se obustavlja (prestaje), jer državni službenik ne može biti na dva probna rada u isto vrijeme. Probni rad na nižoj poziciji ne računa se u probni rad na višoj poziciji, jer to ne bi bilo u duhu zakona i u skladu sa koncepcijom probnog rada uključujući i razlog što se gotovo uvijek radi o dvije različite dužnosti, niti je takvo šta propisano. Imajući u vidu sve gore navedeno jasno je slijedeće:

- da se na svakog službenika koji se postavi/imenuje nakon internog oglasa i konkursa primjenjuje period probnog rada iz člana 29. Zakona;
- u period probnog rada na višoj poziciji ne računa se započeti probni rad na nižoj poziciji – probni rad državnog službenika na višoj poziciji teče ispočetka;
- u slučaju nezadovoljavajućeg probnog rada takav državni službenik razrješava se dužnosti bez prava na otpremninu i bez bilo kog drugog prava (ovo važi za sve unaprijedjene državne službenike osim za sekretara sa posebnim zadatkom zbog specijalne norme člana 17. Zakona).

Dostavljeno:

- naslovu
- arhiva

DIREKTOR

Neven Akšamija

Neven Akšamija